

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

det var blevet vedtaget samme Dag, som det blev forelagt, ikke have været ført ud i Livet, saaledes at det i Forslaget foreskrevne direkte Lyttervalg var traadt i Stedet for den Udnævnelse af det nye Radioraad, som efter den gældende Lov skulde ske og ogsaa er sket den 1. April i Aar, alene af den Omstændighed, at det i Forslaget er foreskrevet, at Lytterne skal afgive deres Stemme ved Indsendelse af en dertil beregnet Del af Licenskortet. Thi det vilde, som det ærede Medlem formentlig vil erkende, have nødvendiggjort en Udsættelse af Valget, indtil nye og dertil indrettede Licenskort kunde have været udsendt, altsaa tidligst en vis Tid efter 1. April i Aar.

Det var derfor kun rimeligt at vente med Behandlingen af Lovforslaget og ikke kaste dette Spørgsmaal ind i Rigsdagsdebatten i December Maaned. Det vilde kun have forvirret Lytterne, som netop paa det Tidspunkt var travlt beskæftiget med at melde sig ind i de forskellige Lytterorganisationer for ad den Vej at faa den i den gældende Lov angivne Indflydelse paa Radioraadets Sammensætning. Nu er denne Episode forbi, nu er Tidspunktet bedre for en lidenskabsløs Drøftelse af det ved Forslaget rejste Problem: direkte Lyttervalg til Radioraadet.

Dette er i øvrigt ikke noget nyt Spørgsmaal; det var meget stærkt fremme her i Folketinget ved Behandlingen af Loven i 1930, da Radioloven sidst var til Revision, selv om man da ikke var inde paa noget saa vidtgaende som at lade Lytterne vælge alle 15 Medlemmer af Raadet, som de ærede Medlemmer her foreslaar. Raadet bestaar, som bekendt, nu af 15 Medlemmer. Deraf vælger Ministeren de 2, hvoraf det ene Medlem skal være radioteknisk kyndig. Derefter indstiller Undervisningsministeren 1 Medlem, den danske Presses Telegramudvalg 1, de anerkendte faglige Journalistorganisationer 1. Dernæst vælger Rigsdagen 4 Medlemmer efter Reglerne i Grundlovens § 45. Det giver i alt 9 Medlemmer; de resterende 6 Medlemmer udnævnes efter Indstilling fra Lytterorganisationerne. Det vil erindres, at før 1930 havde Lytterne 3 Repræsentanter, og dette Tal fordobledes ved Loven af 1930.

Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt, som de ærede Medlemmer foreslaar, at stryge disse fra Ministeriet eller anden Side udpegede Medlemmer af Radioraadet og udelukkende overlade Raadets Ledelse til

15 af Lytterne valgte Medlemmer. Heller ikke vil jeg finde den Valgmaade, som her foreslaas, rigtig, nemlig, at man i første Omgang stemmer paa dem, man synes bedst om af de Navne, der falder en ind, og i anden Omgang — for der maa nemlig to Valg til — paa en af de 15, der i første Omgang har faaet flest Stemmer.

Heller ikke den Tanke, at de valgte Medlemmer i Raadet deltager i Raadets Afgørelser med det Antal Stemmer, de er valgt med, synes tiltrækkende og praktisk.

Jeg mener altsaa, at man som nu maa begrænse Lytternes Repræsentation til at være en Del af Radioraadets Medlemsantal, og at man, hvis man vil lade denne Del direkte vælge af Lytterne, maa finde en bedre Maade end den, de ærede Medlemmer foreslaar. Jeg maa maaske erindre om, at jeg allerede i 1930, hvor der jo var en vis Stemning for direkte Lyttervalg, med valgteknisk Assistance fra Indenrigsministeriets Valgekspert, Fuldmægtig Elberling, trak Linierne op for, hvad der maatte anses for at være det nødtørftigste Valgapparat ved et saadant direkte Valg. Det er omtalt i Folketingstidende for 1929—30, Sp. 4639—4641, og jeg skal ikke gentage disse Udtalelser, ærede Medlemmer kan selv læse dem igennem. Jeg vil blot minde om, at det blev oplyst, at Udgifterne ved et saadant Valg i det billigste Tilfælde vilde være 230 000 Kr. Og Udgifterne maa jo nu regnes med at være ikke saa lidt øgede, efter at Lytterantallet siden da er steget fra 300 000 til ca. 550 000. Hertil kommer, at de Tal, jeg nævnte, kun var Statsradiofoniens Udgifter ved et saadant Valg. Jeg har ingen Oplysninger om de formentlig endnu større Udgifter, som Lytterorganisationerne maatte finde det paakrævet at afholde for at faa deres Kandidater passende opreklameret.

Jeg henviser ogsaa til, hvad jeg dengang pointerede, at naar man erindrer sig, hvad Sagen drejer sig om, vil selv det nødtørftigste Valgapparat med dertil hørende Agitation i Presse og med de dertil hørende, uundgaelige, særlige Lyttervalgmoder Landet over ikke kunne undgaa at strejfe det paradiske. Jeg kan derfor lige saa lidt nu som i 1930 anbefale Tanken om Lyttervalg.

Jeg erkender, at den bestaaende Ordning ligesom alt i denne Verden ikke er uden Skyggesider. Særlig gælder dette efter den stærke Udvikling efter politiske Linier, som Lytterforeningerne har faaet, en Udvikling, som i December i Fjor kastede Pressen ud